

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞINA

Aile kurumumuzun güçlendirilmesi için, ülkemizde meydana gelen, birçok ailenin dağılmasına ve çocuklarımızın mağdur olmasına neden olan boşanma olaylarının ve sebeplerinin araştırılarak alınması gereken tedbirlerin belirlenmesi amacıyla, Anayasa'nın 98'inci, Türkiye Büyük Millet Meclisi İçtüzüğü'nün 104 ve 105'inci maddeleri uyarınca Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.

Mehmet AKUSREK
Ş-URFA M.V.

Talay Selamoğlu
Ankara M.V.

Armut Arslan
Kars M.V.

Azize Sibel GÖNÜL ①
Kocaeli Milletvekili

Benjamin ÖZBEK
Diyarbakır M.V.

Ali ERENKİ
Amini ERİDEMİR
Amasya Milletvekili

Oya Eronat
Diyarbakır M.V.

D. Mehmet KÖKALP
Diyarbakır M.V.

Özcan Uluşar
Zonguldak M.V.

Prof. Dr. Süleyman
Sarıoğlu
Samsun Milletvekili

Mehmet Öntürk
Hatay M.V.

Kamilehan Aydın
Gümüşhane M.V.

Mehmet KACAR
Ş-URFA M.V.

Zulfi Nazir AD
Bekir Mr.

Yahya Akın
Sarıwani
M

Mehmet Fery
Sırp Mithatlı

Gatma Salmen Ketan
AGN MV.

AK

Prof. Dr. Eminullah İLER.
Ankara M.V.

J. Rye

İsmail Sabı
Dırbal Mr.

~~Amir~~
Orhan Amasayan
Hatay Mr.

~~M~~
Yusuf Hazer
Muzet HV

Mehmet S. Hamzaogulları
Diyarbakır MV

~~Hamzaog~~

Ahizra Alakay
Absay Mr.

AK

Leyid Aslan
Tokat Mr
ZAA

Mehmet Dazay
Kale Mr.

AK

GEREKÇE

Toplumun en küçük birimi olan aile kurumunun temelini evlilik oluşturmaktadır. Milletlerin tarih sahnesindeki varlıklarını devam ettirebilmelerinin en sağlam ve sağlıklı yolu da bu kurumun canlılığını koruyabilmesidir. Sosyal yapıdaki bu önemi nedeniyle bütün ülkelerde ailenin kurulması veya aile birliğinin bozulması kanunlar çerçevesinde yapılan düzenlemelerle gerçekleştirilmektedir.

Ülkemizde artan genç nüfusa rağmen yeni bir ailenin ilk adımı olan evlilik oranlarında kayda değer bir düşüş yaşanmaktadır. Zira istatistiki verilere göre, 2007 yılında % 9,09 olan kaba evlenme hızı 2009 yılında % 8,21'e düşmüş, 2010 yılında ise bu hız % 7,98'e kadar gerilemiştir. Başka bir ifadeyle 2007 yılında 638.311 olan evlenme sayısı, 2009 yılında 591.742'ye, 2010 yılında da 582.715'e düşmüştür.

Diğer taraftan maalesef boşanma oranlarında da ciddi manada artışlar görülmektedir. Buna göre 2001 yılında 91.994 olan boşanma sayısı, 2007 yılında 94.219'a yükselmiş, 2010 yılında da 118.568'e ulaşmıştır. Yani 2007 yılında % 1,34 olan kaba boşanma hızı 2010 yılı itibariyle % 1,62 oranına yükselmiştir.

Bütün bu rakamsal değerler, Türk toplumunun ve devletin temel taşı ve ana birimi olan aile kurumunun sarsıldığını ve yara aldığını tedbir alınmadığı taktirde de geri dönüşü mümkün olmayan noktalara ulaşılacağını göstermektedir. Özellikle boşanma olayları, ailenin yıkımına ve on binlerce çocuğun anne ve/veya baba sevgisinden mahrum kalmasına ve neticede çocuklarımızda tamiri mümkün olmayan psikolojik tahribatlara neden olmaktadır. Kimi zaman da tamamen sahipsiz kalan çocuklara devlet kol kanat germekte, aile ortamının sıcaklığından uzakta büyüyen bu çocuklarımızın sorunları ise katlanarak büyümektedir.

Kısacası boşanma olaylarıyla ortaya çıkan aile dramlarının en büyük mağdurları çocuklar olmaktadır. Anne veya babasından ayrı kalmak zorunda kalan veya çocuk esirgeme kurumlarına verilen çocukların kişisel gelişimlerinde ciddi sorunlar ortaya çıkmakta ve bu nedenle ilerleyen yıllarda topluma entegre olma sorunu yaşamaktadırlar. Dolayısıyla boşanma hadiseleri, kişisel ve ailevi problemler olmaktan öte toplumun genelini ilgilendiren sonuçlar doğurmakta ve Türk aile yapısını derinden yaralamaktadır.

Bu gerekçelerle kurulacak bir araştırma komisyonunda, Türk aile yapısının sağlam temeller üzerine kurulabilmesi için, evlilik müessesesinin güçlendirilerek, ülkemizde meydana gelen, on binlerce ailenin dağılmasına ve on binlerce çocuğun mağdur olmasına neden olan boşanma olaylarının ve sebeplerinin araştırılarak alınması gereken tedbirlerin belirlenmesinin toplum hayatımıza önemli katkılar sağlayacağından yararlı olacağı kanaatindeyiz.